

Duhovnost i depresija u svjetlu kršćanske antropologije

GRGAT K.

MEDICINSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, CROATIA

- STUDENTSKA SEKCIJA ZA NEUROZNANOST

SAŽETAK:

Duhovnost i depresija, ovako postavljeni jedno pored drugoga, djeluju kao antiteza, ali istovremeno, stavljeni zajedno bude neizbježan tračak nade. U kršćanskom smislu, duhovnost je život u Kristu, put rasta u ljubavi prema Njemu, s ciljem zajedništva s Bogom, tj. svetost, a sastoji se, uz pomoć milosti, u pročišćavanju našeg uma i volje da budu u skladu s mudrošću i voljom Božjom. Depresija je kompleksna bolest, koja se ne događa samo na razini emocija nego zahvaća i ostale mentalne i fizičke aspekte života dajući osjećaj očajja i beznađa. Čovjek je racionalno (traži istinu), relacionalno (stvoreno za odnose ljubavi i sebedarivanja) i slobodno biće koje teži dobru. Čovjek je dušom i tijelom jedno biće. Zato i pristup čovjeku mora biti komplementaran i s više aspekata, jer se čovjeka ne može rastaviti na proste faktore. Činilo bi se da pravi vjernik ne može i ne pati od depresije. Problem toga uvjerenja je da ono ne gleda depresiju kao kompleksnu bolest, a i u suprotnosti je s evanđeljem. Neki od svetaca patili su od depresije cijeloga života, ali su zadržali onu nutarnju radost vjere. Duhovnost može čak biti i uzrok depresije, što sigurno ovisi o načinu pogrešnog prakticiranja koje korelira s ličnosti i iskustvima osobe. S druge strane depresija može narušavati duhovnost, ali duhovni život prije svega narušava grijeh. Zato ispovijed daje veliku utjehu osobi jer ju u samoj biti Bog oslobađa grijeha i više ih se ne spomije, što ni jedna psihoterapija ne može donijeti. S druge strane, ispovijed samu patologiju ne može liječiti, ali može biti komplementarna, pogotovo ako je terapeut vjernik. On, držeći se svojih kompetencija, može u svom radu svjetlom vjere spoznavati da je ljudska osoba stvorena dobra, iako pala i ranjena, ali otkupljena i pozvana na život s Bogom. Bog sve može okrenuti na dobro. Prakticiranje vjere smanjuje rizik od depresije i pomaže pacijentima da se brže oporave od depresivnih epizoda. Također smanjuje rizik suicida; vjera podiže pogled iz skućenog pogleda ovoga života prema slavnoj budućnosti, života s Bogom – koji mi je bliži nego ja samome sebi, koji me nikada nije napustio i koji je uvijek uz mene. Vjera, nada i ljubav pomažu izdržati situacije koje bi se u suprotnom mogle činiti nepodnošljive. Depresija je trpljenje. A trpljenje je u svijetu također prisutno da u drugima oslobodi ljubav, upravo to nesebično darivanje osobnoga “ja” u korist drugih ljudi. Zato je potreban rad sviju, ljudi različitih kompetencija na osvjetljavanju problema depresije sa znanstvenog pogleda, jednako tako s humanog pristupa bolesnicima, a oba s ljubavlju.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2073](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2073)